

Accelerar l'impuls

Progressar: aquesta és la paraula justa i precisa. Desenvolupar-se en un sentit constant i progressiu, ha d'ésser la norma de tots els pobles; engrandir i aixamplar les seves artèries rívificants tant en l'ordre moral—primer símptoma de progrés—com material, serà sempre la primordial preocupació d'aquells homes que es sacrifiquen per un benestar col·lectiu.

Més, no és suficient que a gran doll la font enmeni l'aigua dia darrera dia, cal canalitzar-la i aprofitar del caudal fins l'última gota. De res serveix cridar a tot pulmó avenç si al cap d'anys encara ens trobem al primer hectòmetre del camí que amb el seu fresseig s'arriba a l'avantguarda que tots els pobles disposen. Cal pensar sempre que un arbre dona fruit, més cent el centupliquen.

Progressar equival a fruir de tot allò que pugui ésser assequible a la mà de l'home. Progressar és màxim rendiment i benestar amb el mínim esforç. Progressar vol dir, avui un i demà dos.

Progressar lentament equival a utilitzar els estris que altres ja deixen per vells o inserbibles.

Cal, doncs, apressar les activitats, treballar constantment i sense parar, per a tenir enllestida l'obra en el moment precís. Secundar tota iniciativa que vagi encaminada en sentit progressiu, enaltir el gest i l'acció altruista i saber riure al mateix temps d'eixugar-se els reglins de suor que es desprenen del front.

Voler fer via amb la resignació del ja ens està bé, no solament és frenar la marxa ascendent condutora a una segura felicitat comuna, sinó que l'individu es converteix en un retrògrad i l'única benestança que fruirà de la vida, serà tot el que el desengany pot proporcionar.

TEMES D'AGRICULTURA

Feines del mes de novembre i plantacions

(acabament)

El pagès, ara, acostant-se ja els freds, té més carregoses les feines, encara que no n'hi hagi tanta.

El pagès, són per ell les feines més carregoses aquestes dues èpoques que són: durant el curs de la calor més forta i els freds més intensos de l'hivern. Aquestes són les dues èpoques més carregoses de l'any, excepte quan ve una feina darrera l'altra, o bé treballs un darrera l'altre.

Aquí tenim quants esforços i treballs intensius que el pagès ha d'efectuar per a tota la humanitat.

L'agricultura és la primera matèria per a tots nosaltres.

TREBALLS DE LA TERRA.—Si les condicions climatològiques són favorables i sobretot si les terres estan en bona saó, es deu activar-se la sembra de ce-

reals d'hivern, perquè si bé la temperatura del mes vinent acostuma a ésser bona per a la germinació d'aquests en el nostre país, hi ha perill de que les pluges endarrerixin els treballs.

CULTIUS. — PLANTES HERBACIES.—Deuen sembrar-se també a les terres de secà, les lleguminoses de gra: faves, faves petites (fava equina), vesses (vitia), llobins o tramusets (lupinus), guixes (latirus sativus), pèsols (pisum sativum), llenties (hervulens), erbs o ersos (ervum ervilia), senegrec (trigonella fenum grecum), pedrerol (latirus cirera), tapissots (latirus ocrus), etc.

Les de prat: userda (medicavo sativa), esparcet o trepadella (onobrychis sativa), herba fe (trifolium incarnatum), trefle comú o morat (trifolium platense), sulla hordisarum coronarium, etc.

També es pot sembrar-se encara les gramínies farratxeres, sègol, ordi i civada.

S'arrenquen les nyàmares i les blederes per a conservar-les, o bé dins de magatzoms o ensitjades.

Segueix la recol·lecció del safrà.

VINYES.—Es pot fer una poda llarga, deixant brocades de 30 a 40 centímetres. Així es treurà els trossos de serments secs i es facilitarà el pas de les arades per a llaurar.

ARBRES I ARBUSTS.—Es pot començar-se a transplantar els arbres que perden fulla, com els fruiters: ametllers, albercoquers, avellaners, cirerers, codonyers, nogueres, pereres, pomeres, presseguers, etc.; els de fusta o sombra: ailantos acàcies, carolines, freixes, lladoners, oms, pollanques, etc. Fent aquesta operació abans de l'hivern, les pluges aniran desfent la terra i acostant-la a les arrels, les quals així es trobaran a la primavera en les millors condicions per a absorbir els elements fertilitzants i l'aigua del sol.

Poden esporgar-se tots els arbres, tant els que perden fulla com els que la conserven tot l'any i adobar-los amb fems i adobs químics.

Comença la recol·lecció de les olives i és d' aconsellar que no s'esperi a què caiguin, ni a què siguin negres, puix quan són virolades, és a dir, de color de de vi, ja contenen el màxim d'oli i el donen de millor qualitat.

Dins dels boscos que no siguin molt freds, s'hi poden encara sembrar les llavors expressades per als dos mesos darrers.

ENFERMETATS DE LES PLANTES.—La preparació de la mescla igualment que el número anterior.

En començar de caure les primeres olives, sigui pel vent, per malaltia o algunes invasions, deuen collir-se sense esperar, perquè quan més s'estan a terra, més és perjudici, perquè perden oli.

VINS.—Es deu continuar la vigilància i precaució dels vins novells i la seva trasbalsació i classificació. Es preparen vins, licorosos, misteles i arrops, amb mosts de raïms ben madurs.

Els vins blancs que acaben o han acabat la fermentació, són separats de les bótes en el trasbals. Segueixen els replens i té lloc la destil·lació dels vins bons.

OLIVICULTURA.—En el present mes s'inicia la recol·lecció en les regions

(Acaba a la pàgina 4)

PRIMERS PLANS

L'Escola com a fonament de tota societat lliure

Ara que tant i tant es parla i s'escriu en tota la premsa de les consignes i les tasques a complir per la reraguarda en aquestes hores dramàtiques de la nostra Història, hanem a senyalar-ne una que no per meys llegida a nostre judici, és meys important.

És magnífic i és necessari, que les dones es vagin ensinistrant en aquelles professions manuals que en temps de pau són privatives de l'home, per a que en un moment determinat puguin complenar el buit que deixa el company que s'en va a les trinxeres. També és absolutament precís, que s'intensifiqui la producció de tota classe de productes, no diguem solament material bèlic puix que això és consubstancial amb la guerra mateixa; sinó de productes agrícoles; manufacturats; tota classe de prentes de vestir, calçat, etc. Com també és una necessitat imprescindible en aquests dies que totes les companyes dediquin les hores lliures a la confecció de jerseis i prentes d'abric, per als nostres heròics soldats.

És a dir, que si ens poséssim a senyalar una per una totes les tasques que un recte sentit de la responsabilitat marca a la reraguarda, podríem escriure no un article, si no un llibre de quatre-cents pàgines; però no és aquesta la nostra missió a l'escriure aquestes ratlles i si a algunes ens hem referit, ha estat com a prefaci per a parlar del que ara ens interessa destacar.

En tota la zona lleial vénen funcionant, afortunadament per al bon crèdit de la República, els Centres d'Ensenyament superior i secundària i entre ells les Escoles.

És innegable que si totalment necessari és el funcionament d'elles en temps de pau, tant o més ho és en temps de guerra, doncs al noi se l'hi ha de donar una sensació de normalitat, dintre l'anormalitat terrible d'una guerra com la nostra, que tendeix a desviar la seva imaginació de les visions de la mateixa i que al mateix temps preserva la seva consciència i el seu intel·lecte de les conseqüències i situació que atravessa el país amb motiu d'aquesta.

Quan els homes destrueixen amb la guerra, s'ha de fer que el noi construeixi, treballi, lluiti i s'interessi pels seus problemes escolars, parlant-l'hi el menys possible d'ella i fent-l'hi veure aquesta com una calamitat nacional, portant a la seva consciència als que la provocaren.

A més la República té contret un compromís amb ella mateixa, quina obligació és inexcusable: Desterrar l'analfabetisme i la incultura, llegat que ens deixà una monarquia analfabeta.

Però no solament l'analfabetisme consisteix en no saber llegir ni escriure, també és analfabet aquell que no sap servir-se de la seva intel·ligència en la mesura que aquesta li permet i que està obligat en relació amb els temps en que es viu; i allà, a l'Escola, és on s'ensinistra la facultat de discorrer, on el noi, l'home de demà, comença a distingir el just de l'infundat i on també comença a donar-se compte, que la funció més noble que el home posseeix és la de pensar; en fi, on es capacita i adquireix la claredat que li permetrà en el futur desenvolupar-se amb facilitat en la lluita per la vida.

No es vagi creure que l'Escola es solament adquirir una sèrie de coneixements mes o meys elementals de totes coses, és també i aquí a judici nostre, on el noi aprèn a desenvolupar les seves facultats volitives, on va adquirint consciència del seu jo, en una competència discreta i ben dirigida pel mestre, que estimularà, sentirà l'espero dels companys que per més treballadors i intel·ligents, tenen millors llocs i mirarà de realitzar els treballs personals en una constant superació que li permeti assolir o aproximar-se a la perfecció dels millors fins ésser propici el desenvolupar convenientment l'amor propi ben entès, el que sorgeix d'una competència honrada, pura i sense ambicions deshonestes ni maniobres mesquines.

S'ha de pensar que la República està implantant una nova Escola, amb uns nous mètodes i nous procediments i que el terreny on ha de sembrar aquesta llavor és el noi, per això es comprèn i resulta amb clars i durs caràcters, que el pare que no cuidi que els seus fills concorrin a ella, produeix en ells un handicap, una merma que tota la vida l'acompanyarà y constituirà un pes mort en qualsevol sentit que vulguin dirigir-la.

Alguns pensant simplistament, es a dir d'una manera elemental, consideren que aquestes avantatges adquirides en la constant assistència a l'Escola no són de gran importància, perquè evident és que de moment no es veuen en la seva verdadera forma i fruit; però ha de pensar que quan això es nota és quan el noi ja home comença a desenvolupar-se en la vida,

quan estimulada la seva competència per millorar les condicions de la seva vida, es sent empès i atrevit per a emprendre tota classe d'empreses. És com l'atleta que entrenat per a una competició, realitza els majors esforços amb lleugeresa, gentilesa i sense esforç, donant una sensació d'agilitat i potència que als profans els produeix admiració, sense premeditar que aquella proesa és filla d'equilibrats treballs d'entrenament, d'assitir un dia i un altre dia al camp de esports, de portar una vida ordenada i higiènica, en resum, una cadena quines malles les ha anat col·locant diàriament en una obra lent, però continuada d'esforços.

El ciutadà pare de família, té una gran responsabilitat sobre ell mateix i no diem solament davant la seva consciència de pare, sinó davant tota la Societat que s'està construint. Diguem amb un exemple clar i concís que la seva missió i la seva responsabilitat és la mateixa que si en una fàbrica col·lectivitzada, on es construïssin màquines de ferrocarril es repartís sin els obrers les tasques per a fer cada u la peça d'ella que per llur competència els correspongués, i si entre ells hi hagués tan sols un que per abandonament, deixadesa o poc esperit de classe, no es preocupés en fer bé la peça a ell encomenada o confiada, resultaria que al muntar-la a la màquina, aquesta degut a les seves imperfeccions feria que tota la labor dels demés companys fos del tot nul i aquesta nul·litat de tota la màquina perduraria mentre no fos corregida o sotmesa a un nou treball l'esmentada peça.

ANGEL VERA

(Acabarà)

RATLLES DEL FRONT

Catalunya!!

Catalunya, abans del 19 de Juliol, tot era una joia, tot eren cants i alegries; les noies somreien i els joves anaven a festejar plens de goig. Les fonts cantaven cançons boniques, però, més ai las!, vingué una revolució o una guerra i l'enamorat tingué de separar-se de l'aimada, de la dolça i estimada terra: Catalunya! Avui Catalunya està trista al costat d'una fonteta que va cantant i Catalunya li pregunta: De què cantes fontinyol, de tristor o d'alegria? Però més encara que tu estiguis trista i plena d'angoixa, els teus homes sabran defensar-te a tu i a tota la gent de l'Espanya lleial.

Estem ara a Mezquita de Loscos i en aquest poblet veiem cares de sofriments, cares que no saben què és una divertició, que no tenen més amor que l'estimació del

camp, ço que per cert recorro les posicions diàriament veiem en el mig del bosc un xaval amb el seu ramat, el sarró al costat l'inoblidable gos remader i un fluviol als llavis, esgranant una dansa típica del país, com les rondalles que ens contaven els nostres avis a la vora de la llar.

Doncs bé; aquest xaval compta sols amb els seus sis anys i es diu Timoteu; ell no entén res més que de les seves ovelles, no sap què vol dir una joguina; li dono un mos de pa, que per cert no ens en manca encara i se'n va bosc enllà fins a perdre's per l'espai, es troba a mig camí de les trinxeres.

Ara bé; baixo al poble susdit i em trobo amb una velleta plorant desconsoladament; jo li pregunto el per què del seu sentiment i em respon amb el seu llenguatge que ella tenia un fill i que per les causes de la guerra deixava d'existir i ara està sola, soleta en aqueix món de llàgrimes; també per l'Aragó saben estimar. Em despedeixo de la velleta i em saluda amb un fort bes; és un bes d'una mare que jo el rebo com un fill de la pàtria. Més enllà trobo unes noies amb una cara trista, plenes d'angoixa; passo pel seu costat i em saluden amb el puny enlaire.

Catalunya! Fes un altre esforç i vina a alliberar el poble d'Aragó. Aixeca't amb tota la teva fúria, que un dia s'aixecarà l'alba de la llibertat i el teu Exèrcit Popular Regular desfilirà triomfant pels teus carrers, enarborant la teva bandera: serà la pau; no t'entristeixis més que nosaltres tornarem amb la victòria i a més d'això, tens dues figures que et vetllen, la més gran de la teva gràcia i els més triomfants, són Macià i Companys; i perquè consti que allà a on no poden passar, és senyal que hi ha un fusell d'un català; per Catalunya es viu i per Catalunya es mor, per Catalunya es dona tot.

Visca el teu Exèrcit Popular! Visca Catalunya! Visca la República!

LLUÍS BONAL
als parapets de Mezquita, 2-11-37

S. F. T. i A.

U. G. T.

Avís

La Junta del Sindicat Fabril Tèxtil i Annexes U.G.T., posa en coneixement dels seus afiliats, que havent entrat en la temporada d'hivern, ha cregut convenient pel millor desenvolupament del mateix i dels seus afiliats, canviar les hores de cotització o sigui, que a partir del pròxim dissabte, es començarà a cotitzar a les 3 fins a les 7.

La Junta.

Castellar del Vallès, 25 novembre 1937

LES LLETRES

Poemet del roser florit

Roseret petit
roseret florit
les primeres roses,
si el vent les remou
es posen frisoses.

*Es gronxen, es miren
si són primoroses.*

Flors de seda viva
amb cordialitat
perfumen la vida;
filla d'un bes cast
sadoll de poesia...

Roseret petit
roseret florit
reialesa en totes;
després de l'esclat
no són orgulloses.

*Es gronxen, es miren
si són bonicoies.*

Oloreu amics
l'onada triomfant
d'una bella rosa;
odors escampant
sentits esperona.

Roseret petit
roseret florit
de flors temptadores,
sentors divinals
gràcies amoroses.

*Es gronxen, es miren
si són primoroses.*

Recordança vaga
ens porten les flors
si són oloroses,
més ai! si són roses
perfumen els cors...

Roseret petit
roseret florit
de flors sobiranes,
que porten l'esclat
damunt de les cares.

*Es gronxen, es miren
si són estimades.*

FRANCESC GOSALBES I CASTAÑÉ

7-10-37.

Noves tarifes d'honoraris per a serveis mèdics a Castellar del Vallès

Els metges d'aquesta localitat, davant el persistent augment en el cost de la vida per una banda i per altra les desigualtats en les tarifes que fins ara es cobraven, unes d'un valor igual a 30 anys enrera i altres quelcom millorades però insuficients, es veuen obligats a unificar aquestes, fent-les quelcom més justes i remuneradores. Com que la iguala es paga per anyades vençudes i l'augment proposat no podria cobrar-se fins d'ací un any, les modificacions que s'introdueixen seran referides a totes les iguals que han tingut venciment a partir del 1.er de juliol del corrent any i les que vagin venent en endavant.

IGUALES (dintre la població)

Individual	15 pessetes any
2 individus	20 " "
3 o 4 "	25 " "
5 o més	30 " "

FORA LA POBLACIO

Les mateixes tarifes amb un augment de 5 pessetes anyal per quilòmetre i fracció de la distància en què es trobi de la població.

VISITES

I SERVEIS EXTRAORDINARIS

Les visites es cobraran a 3 pessetes les que tinguin lloc de les 8 del matí a les 8 del vespre i a 5 pessetes les altres.

INJECCIONS

Subcutànies: 2 pessetes una fins a 10. Les restants a 1 pesseta.

Endovenoses: 5 pessetes fins a 5 i 3 pessetes en endavant.

Les famílies que estiguin igualades amb els dos metges, podran seguir pagant les mateixes iguals.

(Ve de la pàgina 1)

meridionals i en les que abunden les varietats negres.

Es deu esperar a què es desprenguin les olives dels arbres per a començar llur collita i amb major motiu si hi ha aparegut ja la mosca. S'ha de tenir present que l'oliva s'apropia les olors de les matèries a què es posen en contacte amb ella.

Al fer caure les olives (ara per ara encara és massa aviat) mai es farà sense alguns sacs o mantes que al caure elles no rebin algun cop, puix aquest l'hi seria la seva putrefacció.

AGUSTÍ RIFER VILA

CONSELL MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLES

PRESIDENCIA

Avisos

Aquest Consell Municipal, novament fa públic, la conveniència de que tots els comerciants i industrials compresos en l'obligació de portar el llibre de xifra de negocis, recordin que les declaracions han de presentar-se fins el dia 15 de cada mes. Passat aquest dia, les quotes a satisfer seran recarregades amb el cinc per cent, segons Ordre de la Direcció General de Contribucions i Impostos de la Generalitat de Catalunya.

Es fa avinent a tots els veïns que posseeixin tarja de racionament de tabac que per cap pretext ni excusa els hi serà lliurada duplicat de la susdita tarja, ad-huc encara que l'hagin perduda, i a la vegada també s'els recomana que per l'adquisició del tabac s'abstinguin de portar més d'una tarja per quant això es presta a abusos i donaria lloc al Consell a adoptar mesures ben radicals.

Si tots complim amb el nostre deure, es farà més factible un repartiment de tabac ben equitatiu dintre els innombrables inconvenients que reporta la diversitat de classes que hi han.

Castellar del Vallès, 25 de novembre del 1937.

El President del Consell Municipal
V. Roca

S. F. T. i A.

U. G. T.

Avís

La Junta del Sindicat Fabril Tèxtil i Annexes U.G.T., posa en coneixement de tots els seus afiliats, que a partir de demà dissabte, quedarà oberta una subscripció pro equips d'hivern pels nostres soldats, la qual quedarà tancada el dia 4 de desembre pròxim.

Robes d'abric pels nostres combatents!!

Ni un sol antifeixista deu escapar al deure a què la mateixa obliga!!

Companys: Pels nostres abnegats lluitadors, esperem la vostra aportació!!

La Junta.

Castellar del Vallès, 25 novembre 1937

NOTICIARI

L'HOMENATGE A LA U. R. S. S.

Aquesta població no ha volgut restar dormida davant la crida que el Comitè Central d'Homenatge a la U. R. S. S. ha fet a tots els Organismes Sindicals i Polítics amb motiu del XX.è Aniversari de la Revolució Soviètica i per consegüent, s'han anat recollint les signatures dels simpatitzants de la U. R. S. S. com a premi a l'ajut desinteressat que aquella potència ha prestat sempre a la causa antifeixista de l'Espanya lleial, democràtica i proletària. L'ofrena, doncs, d'aquest àlbum-recull de signatures, ha constituït un gran èxit i la U. R. S. S. sabrà apreciar més aquesta gesta noble i sincera prova d'admiració que li reta el poble i proletariat Espanyol antifeixista, que qualsevol altra ofrena material que se li hagués pogut fer.

ELS ESCOLARS TAMBE

HOMENATGEN A LA U. R. S. S.

Mereix capítol apart l'homenatge que els Escolars de la nostra població amb la intervenció dels Mestres i Consellers de Cultura han fet a la U. R. S. S., consistent en un àlbum artísticament confeccionat i essencialment escolar, el qual comprèn bonios i delicats treballs d'història de la U. R. S. S., de la del nostre poble fins a l'actualitat i il·lustrat amb dibuixos a la ploma i al carbó inèdits de varis alumnes i amb fotografies de les Escoles i principals edificis, carrers i afores del nostre poble. En fi, un treball pulcre i delicat de debò, el qual hem pogut apreciar, no tenint més que paraules de felicitació pels Consellers de Cultura, professorat i alumnes que han contribuït en aquest treball.

COBAMENT DE L'IMPOST SOBRE ELS APARELLS DE RADIO

El proper dilluns, dia 29 del mes que som, a la Secretaria del Consell Municipal i durant les hores d'oficina (9 a 12 i de 3 a 6) es cobrarà el quart trimestre de l'impost sobre tinença i ús d'aparells receptors.

Advertim als interessats no confonguin aquest trimestre amb el que fa pocs dies varen fer efectiu, doncs aquells rebuts corresponien al tercer trimestre, el qual va cobrar-se amb retard, éssent així que l'actual es cobrarà dintre el període reglamentari.

NAIXEMENTS

Dia 20. — Domènec Castellet Mas, fill d'Antoni i Maria.

Dia 22. — Jordi Canadell Sallés, fill de Sixte i Maria.

La nostra enhorabona.

DEFUNCIONS

Dia 23. — Joan Ventura Casanovas, de 69 anys, vidu.

Trametem a tots els seus familiars l'expressió del nostre més sentit condol.

FARMACIA de torn per a diumenge,

Torras 1